

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého rozšířeného senátu)

10. dubna 2024*

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) o výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2022 – Článek 70 odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014 – Nesprávné právní posouzení – Časové omezení účinků rozsudku“

Ve věci T-411/22,

Dexia, původně Dexia Crédit Local, se sídlem v Paříži (Francie), zástupci: H. Gilliams a J.-M. Gollier, advokáti,

žalobkyně,

proti

Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB), zástupci: K.-P. Wojcik, J. Kerlin a C. De Falco, jako zmocněnci, ve spolupráci s: H.-G. Kamann, F. Louis a P. Gey, advokáti,

žalovanému,

podporovanému

Evropským parlamentem, zástupci: J. Etienne, M. Menegatti a G. Bartram, jako zmocněnci,

a

Radou Evropské unie, zástupci: E. d'Ursel, J. Haunold a A. Westerhof Löfflerová, jako zmocněnci,

vedlejšími účastníky,

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát),

ve složení: A. Kornezov, předseda, G. De Baere, D. Petrlík (zpravodaj), K. Kecsmár a S. Kingston, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: francouzština.

po jednání konaném dne 8. února 2024,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Dexia, původně Dexia Crédit Local, domáhá zrušení rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) (dále jen „Jednotný výbor“ nebo „SRB“) SRB/ES/2022/18 ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRF) (dále jen „napadené rozhodnutí“) v rozsahu, v němž se jí týká.

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Žalobkyně byla francouzskou úvěrovou institucí.
- 3 V napadeném rozhodnutí stanovil Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), pro instituce, na něž se vztahuje článek 2 ve spojení s čl. 67 odst. 4 tohoto nařízení (dále jen „instituce“), včetně žalobkyně, příspěvky předem do Jednotného fondu řešení krizí (dále jen „příspěvky předem“) na rok 2022 (dále jen „příspěvkové období 2022“).
- 4 Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (orgán pro obezřetnostní dohled a řešení krizových situací, ACPR, Francie), který je vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 3 nařízení č. 806/2014, žalobkyni výměrem ze dne 25. dubna 2022 uložil, aby uhradila svůj příspěvek předem pro příspěvkové období 2022, jenž byl stanoven Jednotným výborem.

Napadené rozhodnutí

- 5 Napadené rozhodnutí obsahuje hlavní část a tři přílohy.
- 6 Hlavní část napadeného rozhodnutí popisuje postup stanovení příspěvků předem na příspěvkové období 2022, který se vztahuje na všechny instituce.
- 7 Za tímto účelem Jednotný výbor nejprve v oddíle 5 napadeného rozhodnutí připomněl, že do konce počátečního období v délce osmi let, které počíná dnem 1. ledna 2016 (dále jen „počáteční období“), musely dostupné finanční prostředky v Jednotném fondu pro řešení krizí dosáhnout cílové úrovně (dále jen „konečná cílová úroveň“) ve výši nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů (dále jen „pojištěné vklady“) všech institucí povolených ve všech členských státech, které se účastní jednotného mechanismu pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) (dále jen „zúčastněné členské státy“).

- 8 Dále, v oddíle 5 napadeného rozhodnutí stanovil Jednotný výbor roční cílovou úroveň uvedenou v článku 4 prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1), pro příspěvkové období 2022 (dále jen „roční cílová úroveň“). V tomto ohledu Jednotný výbor upřesnil, že zohlednil skutečnosti stanovené v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/747 ze dne 17. prosince 2015, kterým se doplňuje nařízení č. 806/2014, pokud jde o kritéria týkající se výpočtu příspěvků předem a o okolnosti a podmínky, za nichž lze úplně nebo částečně odložit úhradu mimořádných následných příspěvků (Úř. věst. 2017, L 113, s. 2).
- 9 Kromě toho Jednotný výbor vysvětlil, že roční cílovou úroveň stanovil ve výši jedné osminy z 1,6 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí v roce 2021, která byla získána na základě údajů vykázaných systémem pojištění vkladů v souladu s článkem 16 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).
- 10 V oddíle 6 napadeného rozhodnutí popsal Jednotný výbor metodiku pro výpočet příspěvků předem pro příspěvkové období 2022.
- 11 V oddíle 6 napadeného rozhodnutí Jednotný výbor rovněž vysvětlil, že jiné instituce než ty, které platí paušální příspěvek z důvodu svých zvláštních charakteristik, musí hradit příspěvek předem upravený podle jejich rizikového profilu, který Jednotný výbor stanovil v následujících hlavních etapách.
- 12 V první fázi vypočítal Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) nařízení č. 806/2014 základní roční příspěvek každé instituce, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků dotyčné instituce, bez započtení kapitálu a po odečtení pojištěných vkladů (dále jen „čisté závazky“), na čistých závazcích všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států. V souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 odečetl Jednotný výbor některé druhy závazků od čistých závazků instituce, které se musí zohlednit při stanovení tohoto příspěvku.
- 13 Ve druhé fázi výpočtu příspěvku předem provedl Jednotný výbor úpravu základního ročního příspěvku v poměru k rizikovému profilu dotyčné instituce v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. b) nařízení č. 806/2014.
- 14 Jednotný výbor vypočítal příspěvek předem, který měla uhradit každá instituce, tak, že roční cílovou úroveň rozdělil mezi všechny instituce na základě poměru založeného na základním ročním příspěvku upraveném podle rizikového profilu.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;
 - uložil Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.

- 16 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - podpůrně, v případě zrušení napadeného rozhodnutí, zachoval jeho účinky v platnosti až do jeho nahrazení nebo alespoň po dobu šesti měsíců ode dne, kdy rozsudek nabude právní moci;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 17 Evropský parlament navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v rozsahu, v němž je založena na námitce protiprávnosti nařízení č. 806/2014 vnesené ve čtvrtém a pátém žalobním důvodu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 18 Rada Evropské unie navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 19 Na podporu své žaloby vznáší žalobkyně pět žalobních důvodů, které vycházejí:
- zaprvé z porušení čl. 69 odst. 2 a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014;
 - zadruhé z porušení zásad proporcionality a rovného zacházení nařízením v přenesené pravomoci 2015/63;
 - zatřetí, podpůrně, z porušení zásad proporcionality a rovného zacházení napadeným rozhodnutím;
 - začtvrté z námítky protiprávnosti článků 5, 69 a 70 nařízení č. 806/2014 v rozsahu, v němž článek 114 SFEU představuje nevhodný právní základ pro tato ustanovení;
 - zapáté z námítky protiprávnosti článků 69 a 70 nařízení č. 806/2014 z důvodu údajné daňové povahy příspěvků předem, která zpochybňuje článek 114 SFEU jako právní základ těchto ustanovení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 69 odst. 2 a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014

- 20 První žalobní důvod obsahuje v podstatě dvě výtky, z nichž první vychází z porušení čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014 a druhá z porušení čl. 70 odst. 2 tohoto nařízení.
- 21 Nejprve je třeba zkoumat druhou výtku.

- 22 V této druhé výtce žalobkyně tvrdí, že stanovením roční cílové úrovně ve výši 14 253 573 821,46 eura, která odpovídá jedné osmině z 1,6 % hodnoty pojištěných vkladů v roce 2021, Jednotný výbor obešel, a tedy porušil čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, který mu ukládá povinnost vypočítat jednotlivé příspěvky předem tak, aby příspěvky předem, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročily 12,5 % konečné cílové úrovně (dále jen „strop ve výši 12,5 %“).
- 23 Jednotný výbor primárně tvrdí, že pravidlo stanovené v čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, které se týká nepřekročení stropu ve výši 12,5 %, se v počátečním období neuplatní. Podle jeho názoru má pravidlo stanovené v čl. 69 odst. 2 tohoto nařízení, podle něhož se mají příspěvky předem rozložit v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo cílové úrovně, přednost před požadavkem vyplývajícím z čl. 70 odst. 2 uvedeného nařízení, neboť prvně uvedené pravidlo představuje *lex specialis ratione temporis* ve vztahu k druhému požadavku, který je naproti tomu pouze *lex generalis*.
- 24 Jednotný výbor podpůrně tvrdí, jak uvedl zejména při jednání, že pravidlo stanovené v čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, které se týká nepřekročení stropu ve výši 12,5 %, není absolutní. Podle jeho názoru je nemožné toto pravidlo uplatnit současně s požadavkem vyplývajícím z čl. 69 odst. 1 tohoto nařízení, který mu ukládá povinnost zajistit, aby Jednotný fond pro řešení krizí na konci počátečního období dosáhl své konečné cílové úrovně, která odpovídá alespoň 1 % pojištěných vkladů. Tato nemožnost je způsobena především dynamickou povahou konečné cílové úrovně v tom smyslu, že se tato úroveň může během počátečního období zvýšit. V případě zvýšení pojištěných vkladů, které by se projevilo zvýšením konečné cílové úrovně, a podhodnocení výše této cílové úrovně ze strany Jednotného výboru na začátku počátečního období by tak doslovné použití čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 bránilo Jednotnému výboru provést jakoukoli následnou úpravu finančních prostředků, které mají být vybrány v rámci Jednotného fondu pro řešení krizí za účelem vyrovnání tohoto podhodnocení. Jednotný výbor přitom uvádí, že je pro něj obtížné, ne-li nemožné, přesně předvídat, jaká bude konečná cílová úroveň, a to vzhledem k nepředvídatelným událostem, které mohou nastat během počátečního období a které by ovlivnily vývoj výše pojištěných vkladů. Vzhledem k těmto okolnostem a s ohledem na cíl obecného zájmu, který Jednotný fond pro řešení krizí sleduje – totiž přispívat k finanční stabilitě Evropské unie – musel Jednotný výbor upřednostnit cíl dosáhnout konečné cílové úrovně na konci počátečního období, takže požadavek stanovený v čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 by měl být nepoužit nebo vykládán pružně.
- 25 V tomto ohledu Jednotný výbor mimoto tvrdí, že pokud by se pravidlo týkající se nepřekročení stropu ve výši 12,5 %, které je stanoveno v čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, uplatnilo během počátečního období a pokud by bylo striktně použitelné, nemohl by dodržet čl. 69 odst. 2, uvedeného nařízení, který vyžaduje zaprvé, aby se příspěvky předem rozdělily co nejrovnoměrněji v čase, a zadruhé, aby byly zohledněny fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci institucí. K vyřešení rozporu mezi oběma dotýcnými ustanoveními je podle Jednotného výboru třeba zejména vykládat strop ve výši 12,5 % v tom smyslu, že jeho cílem je pouze nezávazně konkretizovat požadavek, podle kterého musí být příspěvky předem rozděleny co nejrovnoměrněji v čase.
- 26 Parlament a Rada mají za to, že na rozdíl od toho, co tvrdí primárně Jednotný výbor, se požadavek podle čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, který se týká nepřekročení stropu ve výši 12,5 %, v počátečním období použije. Souhlasí však s podpůrným stanoviskem Jednotného výboru, že

tento požadavek není absolutní a měl by být vykládán a uplatňován pružně s ohledem na hlavní cíl, totiž že Jednotný fond pro řešení krizí musí dosáhnout konečné cílové úrovně na konci počátečního období.

- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 stanoví, že do konce počátečního období musí dostupné finanční prostředky fondu dosáhnout výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených ve všech zúčastněných členských státech.
- 28 Podle čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014 se mají během počátečního období příspěvky předem rozdělit v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo konečné cílové úrovně uvedené v bodě 27 výše, přitom se však náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci přispívajících institucí.
- 29 Dále čl. 70 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 806/2014 stanoví, že „[v]ýbor každoročně [...] vypočte jednotlivé příspěvky, aby zajistil, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % cílové úrovně“. Článek 70 odst. 2 čtvrtý pododstavec tohoto nařízení dodává, že „[v] každém případě nesmí úhrnná výše jednotlivých příspěvků od všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států [...] překročit ročně 12,5 % cílové úrovně“.
- 30 Na prvním místě, pokud jde o časovou působnost požadavku na strop ve výši 12,5 % stanoveného v čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtém pododstavci nařízení č. 806/2014, je třeba připomenout, že Tribunál již rozhodl, že se tento požadavek použije během počátečního období (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. ledna 2021, ABLV Bank v. SRB, T-758/18, EU:T:2021:28, body 68, 69 a 100).
- 31 To nejprve jasně vyplývá z čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014, který stanoví, že „[b]ěhem počátečního období“ se příspěvky předem vypočtou „v souladu s článkem 70“ tohoto nařízení, přičemž takový odkaz jednoznačně znamená, že všechny požadavky stanovené v tomto článku 70, včetně požadavku stanoveného v odstavci 2 prvním a čtvrtém pododstavci tohoto článku, se uplatní během počátečního období.
- 32 Dále čl. 70 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 806/2014 stanoví, že Jednotný výbor musí dodržet požadavek na strop ve výši 12,5 % „každoročně“, aniž jakkoli omezuje jeho časovou působnost po uplynutí počátečního období.
- 33 Stejně tak z žádného jiného ustanovení nařízení č. 806/2014 nevyplývá, že by se požadavek na strop ve výši 12,5 % neuplatňoval během počátečního období nebo že by se od něj Jednotný výbor mohl během tohoto období odchýlit.
- 34 A konečně výklad, podle kterého se uvedený požadavek uplatňuje během počátečního období, je potvrzen i historií vzniku nařízení č. 806/2014.
- 35 Z bodu 4.3.2 důvodové zprávy a čl. 65 odst. 1 návrhu Evropské komise COM(2013) 520 final ze dne 10. července 2013, který vedl k přijetí nařízení č. 806/2014, totiž vyplývá, že Komise ve svém legislativním návrhu navrhla, aby počáteční období pro zřízení Jednotného fondu pro řešení krizí trvalo deset let.

- 36 Jak vyplývá z interinstitucionálního dokumentu ze dne 27. března 2014 (8078/1/14 REV 1), který byl diskutován na jednání, Rada v průběhu dalších fází legislativního postupu navrhla, aby byly příspěvky předem, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, každoročně omezeny na 10 % konečné cílové úrovně. Když se přitom Parlament a Rada během legislativního postupu dohodly na zkrácení počátečního období na osm let, rozhodly se zároveň zvýšit strop stanovený v čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtém pododstavci nařízení č. 806/2014 na 12,5 %.
- 37 Z toho vyplývá, jak ostatně potvrdila Rada v probíhajícím řízení, že unijní normotvůrce stanovil souvislost mezi počtem let zahrnutých do počátečního období a procentním podílem stropu stanoveného v čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtém pododstavci nařízení č. 806/2014.
- 38 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že strop ve výši 12,5 % stanovený v čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtém pododstavci nařízení č. 806/2014 se použije během počátečního období.
- 39 To ostatně uznal i sám Jednotný výbor v bodě 106 přílohy III napadeného rozhodnutí, který obsahuje jeho posouzení připomínek institucí účastnících se konzultace o příspěvcích předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2022, když uvedl, že „[p]oužitím koeficientu ve výši [jedné osminy] z celkové hodnoty dotčených vkladů [je] dodržen strop ve výši 12,5 %“.
- 40 Na druhém místě, pokud jde o obsah požadavku na strop ve výši 12,5 %, je třeba připomenout, že podle čl. 70 odst. 2 prvního a čtvrtého pododstavce nařízení č. 806/2014 je Jednotný výbor povinen zajistit, že příspěvky, které mají uhradit instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % konečné cílové úrovně stanovené v čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014.
- 41 V tomto ohledu je třeba poznamenat, jak potvrzují přípravné práce na nařízení č. 806/2014, že čl. 69 odst. 1 tohoto nařízení vychází z dynamického přístupu ke konečné cílové úrovni v tom smyslu, že tato úroveň musí být stanovena s ohledem na hodnotu pojištěných vkladů na konci počátečního období. Komise totiž v bodě 4.3.2 důvodové zprávy ke svému návrhu COM(2013) 520 final ze dne 10. července 2013, který vedl k přijetí uvedeného nařízení, vysvětlila, že konečná cílová úroveň zůstane dynamická a bude se v případě rozvoje bankovního odvětví zvyšovat.
- 42 Nutnost zohlednit vývoj hodnoty pojištěných vkladů lze vysvětlit mimo jiné cílem vybrat příspěvky předem, kterým je zejména zajistit na základě pojistného principu, že odvětví finančnictví poskytne dostatečné finanční prostředky pro jednotný mechanismus pro řešení krizí, tak aby tento mechanismus mohl plnit své úkoly, jak plyne z bodu 41 odůvodnění nařízení č. 806/2014 (rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 113). Cílem jednotného mechanismu pro řešení krizí je zejména v souladu s bodem 12 odůvodnění tohoto nařízení zvýšit stabilitu institucí zúčastněných členských států a zamezit přelévání případných krizí do nezúčastněných členských států.
- 43 V tomto ohledu z bodu 4.3.2 důvodové zprávy k návrhu COM(2013) 520 final vyplývá, že čím větší je bankovní odvětví v průběhu času, tím větší finanční prostředky by měly být poskytnuty do Jednotného fondu pro řešení krizí. Odhad této velikosti tak umožňuje předvídat výši finančních prostředků, které by měly být do Jednotného fondu pro řešení krizí poskytnuty, aby mohly být

v případě krize postihující bankovní odvětví použity k financování nástrojů k řešení krize, a zajistit tak jejich účinné uplatňování v souladu s čl. 76 odst. 1 nařízení č. 806/2014, vykládaným ve světle bodu 101 odůvodnění téhož nařízení.

- 44 V rámci čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 přitom unijní normotvůrce zvolil přístup, podle něhož má hodnota pojištěných vkladů sloužit k odhadu velikosti bankovního odvětví, a tedy k výpočtu finančních prostředků, které musí být poskytnuty do Jednotného fondu pro řešení krizí. Z tohoto pohledu případné zvýšení hodnoty pojištěných vkladů mezi začátkem a koncem počátečního období odráží nárůst velikosti bankovního odvětví, což vede k navýšení finančních prostředků požadovaných Jednotným fondem pro řešení krizí na konci tohoto období.
- 45 Z výše uvedeného vyplývá, že výše konečné cílové úrovně, ve vztahu k níž se uplatní strop ve výši 12,5 %, musí být stanovena s ohledem na hodnotu pojištěných vkladů na konci počátečního období, přičemž se rozumí, že tato hodnota může být s jistotou známa až na konci tohoto období.
- 46 Nicméně vzhledem k tomu, že podle článků 69 a 70 nařízení č. 806/2014 je výpočet příspěvků předem každoročním úkonem založeným na definování konečné cílové úrovně, které má být dosaženo na konci počátečního období, a následně roční cílové úrovně, která má být rozdělena mezi instituce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 113), musí Jednotný výbor pro každé příspěvkové období provést co možná nejpřesnější odhad konečné cílové úrovně s ohledem na údaje dostupné v okamžiku tohoto odhadu (dále jen „předpokládaná konečná cílová úroveň“).
- 47 Z toho vyplývá, že pro účely uplatnění stropu ve výši 12,5 % je rozhodující předpokládaná konečná cílová úroveň.
- 48 Proto musí Jednotný výbor při výpočtu příspěvků předem v daném příspěvkovém období v souladu s čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtým pododstavcem nařízení č. 806/2014 zajistit, že výše příspěvků předem, které jsou povinny uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % předpokládané konečné cílové úrovně.
- 49 Tento závěr není zpochybněn argumentací Jednotného výboru, Parlamentu a Rady, že požadavek na strop ve výši 12,5 % by měl být buď nepoužit, nebo vykládán „pružně“. V tomto ohledu Jednotný výbor v podstatě tvrdil, že by nemohl dodržet současně uvedený strop i požadavky vyplývající z čl. 69 odst. 1 a 2 nařízení č. 806/2014, podle nichž zaprvé musí zajistit, aby Jednotný fond pro řešení krizí na konci počátečního období dosáhl konečné cílové úrovně nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů, a zadruhé příspěvky předem musí být rozděleny v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo konečné cílové úrovně, přitom se však náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci přispívajících institucí. Jednotný výbor, podporovaný Parlamentem a Radou, z toho zejména vyvodil, že čl. 70 odst. 2 první a čtvrtý pododstavec nařízení č. 806/2014 musí být vykládán ve světle čl. 69 odst. 2 tohoto nařízení, podle něhož musí být příspěvky předem rozděleny „v čase co nejrovnoměrněji“, což podle nich umožňuje pružný výklad požadavku na strop ve výši 12,5 %.
- 50 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že smysl čl. 70 odst. 2 prvního a čtvrtého pododstavce nařízení č. 806/2014 jednoznačně vyplývá ze samotného znění tohoto ustanovení.

- 51 Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že výsledkem výkladu ustanovení unijního práva ve světle jeho kontextu a účelu nemůže být odstranění jakéhokoli užitečného účinku jasného a přesného znění tohoto ustanovení, neboť jinak by se jednalo o výklad *contra legem*, a tedy o výklad neslučitelný s požadavky zásady právní jistoty. Unijní soud se tak v případě, kdy smysl ustanovení unijního práva jednoznačně vyplývá ze samotného znění tohoto ustanovení, nemůže od tohoto výkladu odchýlit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. července 2023, Mensing, C-180/22, EU:C:2023:565, bod 34 a citovaná judikatura, a ze dne 16. června 2021, Lucaccioni v. Komise, T-316/19, EU:T:2021:367, bod 118 a citovaná judikatura).
- 52 To platí tím spíše v případě čl. 70 odst. 2 prvního a čtvrtého pododstavce nařízení č. 806/2014, neboť toto ustanovení je formulováno kogentně, jak dokládá použití výrazů „nepřekročí 12,5 % cílové úrovně“ (první pododstavec) a „[v] každém případě nesmí úhrnná výše jednotlivých příspěvků [...] překročit ročně 12,5 % cílové úrovně“ (čtvrtý pododstavec). Uvedené ustanovení mimoto stanoví strop přesně ve výši 12,5 %, přičemž tento strop dvakrát opakuje bez uvedení jakékoli výjimky, takže tento strop nelze změnit nebo upravit orgánem odpovědným za výpočet příspěvků předem.
- 53 Za těchto podmínek nelze tvrdit, že čl. 70 odst. 2 první a čtvrtý pododstavec nařízení č. 806/2014 může být s ohledem na požadavek stanovený v čl. 69 odst. 1 uvedeného nařízení vykládán v tom smyslu, že strop ve výši 12,5 % může být nepoužit nebo že je pouze indikativní, takže se od něj může Jednotný výbor odchýlit s cílem dosáhnout konečné cílové úrovně.
- 54 Stejně tak čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014, který mimo jiné stanoví, že příspěvky předem musí být rozděleny v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo konečné cílové úrovně, neumožňuje vykládat strop ve výši 12,5 % stanovený v čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtém pododstavci tohoto nařízení jako nezávazný nebo pouze indikativní. Kromě toho, že by byl takový výklad v rozporu s jasným a přesným zněním čl. 70 odst. 2 prvního a čtvrtého pododstavce uvedeného nařízení, je totiž třeba zaprvé zdůraznit, že na základě výslovného ustanovení v čl. 69 odst. 2 téhož nařízení, že příspěvky předem musí být „vypočteny v souladu s článkem 70“, samotný unijní normotvůrce předpokládal současné uplatnění jak stropu ve výši 12,5 %, tak i požadavku, aby se tyto příspěvky předem rozdělily v čase co nejrovnoměrněji. Zadruhé, čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014 má za cíl rozložit finanční zátěž institucí v čase a co nejrovnoměrněji, aby nedocházelo k jejím výrazným výkyvům mezi jednotlivými roky, a zohlednit tak fázi hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci těchto institucí. Naproti tomu cílem čl. 70 odst. 2 prvního a čtvrtého pododstavce uvedeného nařízení je stanovit pro každý rok zvlášť strop příspěvků, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států. Z toho vyplývá, že čl. 69 odst. 2 a čl. 70 odst. 2 první a čtvrtý pododstavec nařízení č. 806/2014 sledují odlišné, i když vzájemně se doplňující cíle. Proto je třeba odmítnout argument, že čl. 69 odst. 2 tohoto nařízení vyžaduje „pružný“ výklad požadavku na strop ve výši 12,5 % stanoveného v čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtém pododstavci tohoto nařízení.
- 55 Tento závěr platí tím spíše, že na rozdíl od toho, co tvrdí Jednotný výbor, není nemožné sladit požadavky připomenuté v bodě 49 výše.
- 56 Je pravda, že z důvodu doby trvání počátečního období a rizika, že během něj dojde k nepředvídatelným událostem, je odhad konečné cílové úrovně založen na výhledové analýze vývoje hodnoty pojištěných vkladů, která se vyznačuje nejistotami ohledně tohoto posouzení.

- 57 Zohlednění těchto nejistot nicméně neodmyslitelně patří k úkolům svěřeným Jednotnému výboru. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Jednotný výbor v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení č. 806/2014 odpovídá za účinné a konzistentní fungování jednotného mechanismu pro řešení krizí. Za tímto účelem je povinností Jednotného výboru zajistit, aby bylo na konci počátečního období dosaženo konečné cílové úrovně při dodržení stropu ve výši 12,5 %. Výhledová povaha jeho odhadu konečné cílové úrovně znamená, že musí dostatečně obezřetně odhadnout vývoj hodnoty pojištěných vkladů v průběhu počátečního období, aby měl dostatek prostředků k tomu, aby sladil dodržení stropu ve výši 12,5 % s požadavky připomenutými v bodě 49 výše.
- 58 To platí tím spíše, že v souladu s čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014 musí konečná cílová úroveň na konci počátečního období dosáhnout „nejméně“ 1 % hodnoty pojištěných vkladů. Toto ustanovení tedy nestanoví povinnost Jednotného výboru zajistit, aby tato cílová úroveň odpovídala přesně 1 % hodnoty pojištěných vkladů, ale umožňuje mu na základě konzervativních odhadů odhadnout vývoj hodnoty pojištěných vkladů tak, aby bylo dosaženo uvedené cílové úrovně při dodržení stropu ve výši 12,5 %.
- 59 Ostatně je třeba poznamenat, že Komise při přípravě nařízení v přenesené pravomoci 2017/747 rovněž předpokládala současné uplatnění stropu ve výši 12,5 % a požadavků vyplývajících z čl. 69 odst. 1 a 2 nařízení č. 806/2014, které byly připomenuty v bodě 49 výše. Nařízení v přenesené pravomoci 2017/747, jehož předmětem je podle čl. 1 bodu 1 tohoto nařízení zejména upřesnit kritéria pro časové rozložení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí podle čl. 69 odst. 2 nařízení č. 806/2014, totiž v čl. 3 odst. 4 stanoví, že v daném příspěvkovém období může být výše ročních příspěvků relativně nižší než průměr ročních příspěvků „vypočítaných podle čl. 69 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 nařízení [...] č. 806/2014“ pouze tehdy, pokud Jednotný výbor ověří, že podle konzervativních odhadů lze cílové úrovně dosáhnout do konce počátečního období.
- 60 Na třetím místě je tedy třeba přezkoumat, zda Jednotný výbor v napadeném rozhodnutí dodržel požadavek na strop ve výši 12,5 % stanovený v čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtém pododstavci nařízení č. 806/2014.
- 61 V tomto ohledu z bodů 45 a 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve vyplývá, že Jednotný výbor odhadl předpokládanou konečnou cílovou úroveň na 79 987 450 580 eur.
- 62 Při výpočtu příspěvků předem vztahujících se k příspěvkovému období 2022 byl tedy Jednotný výbor povinen v souladu s čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtým pododstavcem nařízení č. 806/2014 a na základě vlastního odhadu konečné cílové úrovně zajistit, že výše příspěvků předem, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí částku 9 998 431 322,50 eura.
- 63 Jak přitom vyplývá z bodu 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s bodem 124 přílohy III tohoto rozhodnutí a se sloupcem „Konečná částka oznámená pro rok 2022 iii)“ tabulky uvedené na první straně přílohy II uvedeného rozhodnutí, Jednotný výbor stanovil roční cílovou úroveň pro příspěvkové období 2022 na částku 14 253 573 821,46 eura, přičemž tato částka byla snížena na 13 675 366 302,18 eura mimo jiné po odpočtech podle čl. 8 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/81.
- 64 Proto je třeba konstatovat, jak ostatně Jednotný výbor uznal na jednání, že napadené rozhodnutí stanovilo výši příspěvků předem, které měly uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, v částce, která překračovala strop ve výši 12,5 % předpokládané konečné cílové úrovně.

- 65 Z toho vyplývá, že Jednotný výbor porušil čl. 70 odst. 2 první a čtvrtý pododstavec nařízení č. 806/2014, a proto je třeba druhé výtce v prvním žalobním důvodu vyhovět.
- 66 Toto nesprávné právní posouzení může samo o sobě odůvodnit zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.
- 67 Napadené rozhodnutí je tedy třeba zrušit v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, aniž je třeba přezkoumat první výtku uvedenou na podporu prvního žalobního důvodu nebo ostatní žalobní důvody.

K časovému omezení účinků rozsudku

- 68 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál v případě zrušení napadeného rozhodnutí zachoval účinky tohoto rozhodnutí až do jeho nahrazení nebo alespoň po dobu šesti měsíců od nabytí právní moci rozsudku, neboť takové zrušení by mělo závažné důsledky pro finanční stabilitu v bankovní unii.
- 69 Žalobkyně tvrdila, že ponechává řešení na úvaze Tribunálu, pokud jde o možnou časovou úpravu účinků zrušení.
- 70 Podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU unijní soud může uvést, považuje-li to za nezbytné, ty účinky aktu prohlášeného za neplatný, které jsou nadále považovány za zachované. Při výkonu pravomoci, kterou unijnímu soudu přiznává tento článek, tento soud zohlední dodržení zásady právní jistoty a dalších veřejných nebo soukromých zájmů (viz rozsudek ze dne 25. února 2021, Komise v. Švédsko, C-389/19 P, EU:C:2021:131, bod 72 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 22. prosince 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 122).
- 71 Článek 264 druhý pododstavec SFEU byl tak vykládán zejména v tom smyslu, že z důvodů právní jistoty, ale taktéž z důvodů, které mají zamezit diskontinuitě nebo snížení ochrany v provádění politik vedených nebo podporovaných Uníí, umožňuje zachovat po přiměřenou dobu účinky zrušeného aktu (viz rozsudek ze dne 27. ledna 2021, Polsko v. Komise, T-699/17, EU:T:2021:44, bod 61 a citovaná judikatura).
- 72 V projednávané věci bylo sice napadené rozhodnutí přijato v rozporu s čl. 70 odst. 2 prvním a čtvrtým pododstavcem nařízení č. 806/2014, takže mohlo stanovit příspěvek předem žalobkyně v příliš vysoké výši, nicméně Tribunál naproti tomu v probíhajícím řízení neshledal žádné pochybení, které by mělo vliv na samotnou povinnost žalobkyně uhradit příspěvek předem za příspěvkové období 2022.
- 73 Za těchto podmínek a stejně jako Soudní dvůr rozhodl v rozsudku ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 177), zrušení napadeného rozhodnutí bez zachování jeho účinků by mohlo ohrozit provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190), nařízení č. 806/2014 a nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, které jsou podstatnou součástí bankovní unie, jež přispívá ke stabilitě eurozóny, jakož i k finanční stabilitě Unie jako celku. Pokud by byl totiž Jednotný výbor povinen neprodleně vrátit částku příspěvku předem žalobkyně, jakož i částky příspěvků předem takových dalších institucí, které podaly obdobnou

žalobu se stejným žalobním důvodem, jako je žalobní důvod, kterému bylo vyhověno v projednávané věci, přestože tyto instituce v zásadě nadále podléhají povinnosti hradit příspěvky předem, hrozilo by, že Jednotný fond pro řešení krizí přijde v důsledku tohoto vrácení o finanční prostředky, které se mohou ukázat jako nezbytné pro zajištění stability eurozóny a finanční stability Unie.

- 74 Proto by zamítnutí návrhu na zachování účinků napadeného rozhodnutí mohlo ohrozit cíl finanční stability a cíl vytvoření hospodářské a měnové unie, jejíž měnou je euro, jak jej stanoví čl. 3 odst. 4 SEU.
- 75 Za těchto okolností je třeba zachovat účinky napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká žalobkyně, do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne šest měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku, Jednotný výbor přijme nezbytná opatření, která vyplývají z tohoto rozsudku.

K nákladům řízení

- 76 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Jednotný výbor neměl ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení, je důvodné rozhodnout, že Jednotný výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.
- 77 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponесou Parlament a Rada vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) SRB/ES/2022/18 ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRF) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Dexia.**
- 2) Účinky rozhodnutí SRB/ES/2022/18 zůstávají v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká Dexia, zachovány do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne šest měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku, Jednotný výbor pro řešení krizí přijme nezbytná opatření, která vyplývají z tohoto rozsudku.**
- 3) Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Dexia.**
- 4) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Takto vyhlášeno v Lucemburku dne 10. dubna 2024.

Podpisy

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Napadené rozhodnutí	2
Návrhová žádání účastníků řízení	3
Právní otázky	4
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 69 odst. 2 a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014	4
K časovému omezení účinků rozsudku	11
K nákladům řízení	12